

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

9 juli 2002

VOORSTEL VAN DECREET

**– van mevrouw Veerle Declercq, mevrouw Isabel Vertriest en de heren Jacky Maes,
Jacques Laverge en André-Emiel Bogaert –**

**houdende wijziging van het decreet van 22 december 1993
houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme
mondeling uitgebracht door de heer Guy Sols**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : André-Emiel Bogaert

Vaste leden :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Eddy Schuermans, Paul Van Malderen ;

de heren Frans De Cock, Jacques Laverge, Didier Ramoudt, Guy Sols ;

de heren Mathieu Boutsen, Jan Penris, Roland Van Goethem ;

de heren Jacky Maes, Robert Voorhamme ;

mevrouw Veerle Declercq ;

de heer André-Emiel Bogaert

Plaatsvervangende leden :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Jef Van Looy ;

de heren Peter Gysbrechts, Koen Helsen, André Moreau, Jul Van Aperen ;

de heren Jean Geraerts, Miel Verrijken, Frans Wymeersch ;

mevrouw Anne-Marie Baecke, de heer Leo Peeters ;

de heer Jos Stassen ;

de heer Jan Loones.

Zie :

1200 (2001-2002)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

DAMES EN HEREN,

Dit voorstel van decreet gaat over een wijziging van de reglementering van het VLIF, het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds. Het voorstel van decreet werd toegelicht door mevrouw Veerle Declercq en besproken in de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme op 2 juli 2002.

Het VLIF geeft financiële steun aan investeringen en installaties in de landbouwsector. Volgens de huidige reglementering is deze steun enkel toegankelijk voor landbouwers in hoofd- of bijberoep die een natuurlijke persoon of een rechtspersoon zijn. Het VLIF wenst in de toekomst de evolutie naar een duurzame landbouw te bespoedigen, onder meer door een grotere aandacht voor diversificatie in de land- en tuinbouw. In deze context past de door de indieners gewenste uitbreiding van de VLIF-steun tot consumentencoöperaties en zorgboerderijen.

Zorgboerderijen combineren landbouwactiviteiten met de opvang van personen die, al dan niet tijdelijk, niet in staat zijn te werken op de reguliere arbeidsmarkt. Concreet gaat het over personen met een fysieke of een mentale handicap, ex-verslaafden, ex-gedetineerden, laaggeschoolden, moeilijk opvoedbare jongeren, mensen met psychiatrische problemen en senioren.

Er zijn twee soorten zorgboerderijen. Enerzijds gaat het om reguliere landbouwbedrijven die daarnaast zorgen voor opvang en die als regulier landbouwbedrijf een beroep kunnen doen op de VLIF-steun. Anderzijds gaat het om verzorgingsinstellingen die een eigen, kleinschalig landbouwbedrijf beginnen. In dat geval spreekt men van instellingsboerderijen. Ze kunnen volgens de huidige reglementering geen beroep doen op VLIF-steun. Het voorstel van decreet wil de VLIF-reglementering in die zin aanpassen door haar uit te breiden tot VZW's, aangezien sociale werkplaatsen, arbeidszorgcentra en instellingsboerderijen in de regel de vorm van een VZW aannemen.

Het is van belang te onderstrepen dat het niet de bedoeling is om de zorgboerderijen te laten concurreren met klassieke landbouwbedrijven. Ten eerste zullen de investeringssteunaanvragen van zorgboerderijen door het VLIF volgens de normale procedure worden behandeld. Ten tweede moet een onderscheid worden gemaakt tussen de subsidies die de zorgboerderijen krijgen voor hun zorg-

functie en de steun voor hun investeringen in landbouwactiviteiten. Omdat ze zich niet uitsluitend op zuivere landbouwactiviteiten richten en met specifieke doelgroepen werken, halen ze een lager rendement dan klassieke landbouwbedrijven. De subsidiëring is erop gericht dit rendementsverlies te compenseren. De kwaliteit, het aanbod en de prijszetting van hun producten zijn gelijk aan die van een klassieke boerderij.

Mevrouw Gardeyn-Debever verklaart zich akkoord met het voorstel van decreet, maar vraagt aandacht voor drie punten. Ten eerste moet erover worden gewaakt dat er inderdaad geen oneerlijke concurrentie met de klassieke landbouwbedrijven ontstaat. Ten tweede is de VLIF-steun aan zorgboerderijen slechts mogelijk dankzij een overschot op de VLIF-begroting. Indien er later een tekort zou ontstaan, mogen de klassieke landbouwbedrijven hiervan niet de dupe worden. Er zijn immers heel wat zorgboerderijen en instellingsboerderijen die een beroep zouden kunnen doen op de VLIF-steun. Ten derde moet worden nagegaan of Europa geen bezwaren heeft tegen deze uitbreiding van de VLIF-steun.

De heer Moreau benadrukt dat het initiatief in elk geval beperkt moet blijven tot kleinschalige projecten. Hij vraagt zich ook af of hoe de fiscus deze constructie – een landbouwbedrijf dat vanuit juridisch oogpunt een VZW is – zal taxeren.

De minister merkt op dat de concrete uitvoering van het voorstel van decreet zal worden geregeld via een uitvoeringsbesluit dat vooraf aan het parlement zal worden voorgelegd. Dat uitvoeringsbesluit moet nauwkeurig omschrijven welke VZW's hierop precies een beroep kunnen doen. Het is zeker niet de bedoeling om via het VLIF een alternatief financieringscircuit op te zetten voor allerlei VZW's in de sociale sector. Het moet in elk geval gaan om een volwaardig landbouwbedrijf. Het is niet de bedoeling dat VLIF-middelen worden aangewend voor welzijnsprojecten. Daarnaast kunnen ook consumentencoöperaties een beroep doen op de uitbreiding van de VLIF-reglementering. Consumentencoöperaties zijn coöperatieve landbouwbedrijven waar de consumenten effectief inspraak hebben in het beleid en het bestuur van het bedrijf. Ook hiervoor zal in het uitvoeringsbesluit nauwkeurig worden omschreven voor welke bedrijven de uitbreiding van de VLIF-reglementering van toepassing is.

Het voorstel van decreet werd in de commissie ongewijzigd en unaniem aangenomen met 9 stemmen voor.

De verslaggever,

De voorzitter,

Guy SOLS

André-Emiel BOGAERT
